

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2018. november 27.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A Bizottságnak »a Team Europe-ra vonatkozó egyetértési és a Team Europe-hoz való csatlakozásról szóló levél« megszüntetésére irányuló határozatával kapcsolatos dokumentumok és információk – A hozzáférés megtagadása – A magánélet védelmére és az egyének védelmére vonatkozó kivétel – A személyes adatok védelme – 45/2001/EK rendelet – A továbbítás megtagadása – Az Alapjogi Charta 7., 47. és 48. cikke – Szerződésen kívüli felelősség”

A T-314/16. és T-435/16. sz. egyesített ügyekben,

VG, MS általános örököséként eljárva (képviselik kezdetben: L. Levi és M. Vandenbussche ügyvédek, később: L. Levi ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: F. Clotuche-Duvieusart és A.-C. Simon, később: Clotuche-Duvieusart és B. Mongin, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

egyfelől az EUMSZ 263. cikke alapján benyújtott, a Bizottság 2016. február 2-i, valamint április 19-i azon határozatainak megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amelyek elutasították MS-nek a rá vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, továbbá a Bizottság 2016. június 16-i azon határozatának megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amely elutasította az említett hozzáférésre irányuló kérelemben említett dokumentumokban szereplő, rá vonatkozó személyes adatoknak a részére történő továbbítására irányuló kérelmét, másfelől az MS által az említett hozzáférés és továbbítás megtagadása folytán állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, V. Valančius és U. Öberg (előadó) bírák,

hivatalvezető: G. Predonzani tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. március 6-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

I. Az ügy tényállása

A. A kereset előterjesztését megelőző tényállás

- 1 MS a Team Europe hálózat tagja volt a 2011. július 20. és 2013. április 10. közötti időszakban.
- 2 A Team Europe hálózat olyan helyi információs hálózat, amelynek fő feladata az Európai Bizottság képviselteinek támogatása az európai uniós politikákról helyi szinten folytatott kommunikációjuk során, és amelynek tagjai előadókként, moderátorokként, rendezvények animátoraiként és kommunikációs szakértőkként tevékenykednek.
- 3 A Team Europe hálózat tagjait a Bizottság által képviselt Európai Unióhoz egy „a Team Europe-ra vonatkozó egyetértési és a Team Europe-hoz való csatlakozásról szóló levél” (a továbbiakban: egyetértési levél) köti. E levél előírja mindegyik fél azon lehetőségét, hogy írásban bármikor feltétel nélkül felmondja ezen megállapodást. Azt is tartalmazza lényegében, hogy e tagok a Bizottságtól nem részesülnek díjazásban. Ezenkívül úgy rendelkezik, hogy e tagok önkéntes alapon tevékenykednek, de bizonyos feltételekkel elfogadhatják költségeik megtérítését, vagy az azon rendezvények szervezőitől kapott észszerű térítést, amelyeken részt vesznek.
- 4 2013. április 10-én a Bizottság franciaországi képviselőjének (a továbbiakban: képviselő) vezetője telefonon kapcsolatba lépett MS-sel, azt követően, hogy a Team Europe egyik konferenciáján, illetve munkacsoportjában részt vevő nőktől panasz érkezett hozzá MS nem kívánatos magatartása miatt. E beszélgetést követően levélben tájékoztatta MS-t arról, hogy az egyetértési levél rendelkezéseinek megfelelően, azonnali hatállyal megszünteti az utóbbinak az említett hálózattal való együttműködését.
- 5 2013. június 6-án MS panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz a Team Europe hálózattal való együttműködését megszüntető bizottsági határozattal szemben.
- 6 Az ombudsman előtt folyamatban lévő eljárás során MS-t tájékoztatták arról, hogy a Bizottság a 2013. április 10-i, a Team Europe hálózattal való együttműködését megszüntető határozatát három dokumentumra alapította, azaz elsőként egy olyan személytől származó panaszra, aki részt vett a Team Europe hálózat által szervezett egyik konferencián (a továbbiakban: X), másodszor az MS által X részére küldött elektronikus levélre (amelyről Y, egy másik személy másolatot kapott), harmadszor pedig az MS által az egyik közösségi hálózaton X-szel folytatott üzenetváltásra (a továbbiakban: a jogvita tárgyát képező dokumentumok). Ezenkívül tájékoztatták arról, hogy a Bizottság arra hivatkozott, hogy az ügyiratokat az eljárás során felmerülő új bizonyítékok erősítették meg, amennyiben a képviselő személyi állományának több tagja (a továbbiakban: a képviselő tagjai) megerősítette a vezetése számára, hogy ezen intézmény „Kommunikációs Főigazgatóságának” több alkalmazottja, akik közül kettő a képviselőten dolgozik, kettő pedig Brüsszelben (Belgium) teljesít szolgálatot (a továbbiakban: a Bizottság alkalmazottai), 2013. óta MS oda nem helyénvaló megjegyzéseinek célpontját képezték. A Bizottság sem a jogvita tárgyát képező dokumentumokat, sem a jogvita tárgyát képező tanúvallomásokat nem közölte MS-sel.
- 7 2015. november 19-i határozatával az ombudsman lezárta az MS panasz alapján folytatott vizsgálatát. E határozatban az ombudsman hivatali visszasságot állapított meg, azzal az indokkal, hogy a Bizottság nem hallgatta meg megfelelően MS-t, és nem végezte el a szóban forgó eset kellően alapos értékelését azt megelőzően, hogy 2013. április 10-én meghozta volna a Team Europe hálózattal való együttműködésének megszüntetéséről szóló határozatát. A Bizottság semmilyen intézkedést nem fogadott el MS-szel szemben a fenti panasz benyújtását és az ombudsman határozatát követően.

- 8 2015. december 18-i levelében MS az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz és tanúvallomásokhoz, valamint az említett tanúvallomásokat tevő személyek nevéhez való hozzáférésre irányuló első kérelmet nyújtott be a képviselet vezetőjéhez.
- 9 2016. február 2-i levelével a Bizottság „Kommunikációs Főigazgatóságának” főigazgatója a jogvita tárgyát képező dokumentumok szerzőjeként jellemzett X-szel való konzultációt követően megtagadta, hogy MS hozzáférhessen e dokumentumokhoz (a továbbiakban: 2016. február 2-i határozat). Ezen elutasítás az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivételen alapult, és az egyén magánéletének és sérthetlenségének védelmére vonatkozott, amennyiben a jogvita tárgyát képező dokumentumok harmadik személyek bizonyos személyes adatait tartalmazták, továbbá nem került bizonyításra, hogy az ezen adatokhoz való hozzáférésre MS-nek szüksége van, és hogy az nem sérti harmadik személyek jogos érdekeit. A jogvita tárgyát képező tanúvallomásokhoz való hozzáférés iránti kérelmet illetően a Bizottság hozzátette, hogy e tanúvallomásokat nem vették figyelembe az MS-nek a Team Europe hálózattal folytatott együttműködését megszüntető 2013. április 10-i bizottsági határozat elfogadása során.
- 10 2016. február 19-i levelével MS megerősítő kérelmet nyújtott be, amelyben igazolta a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés szükségességét, és azt, hogy e hozzáférés nem sérti harmadik személyek jogos érdekeit. E megerősítő kérelemben a fentiekén kívül kérelmet terjesztett elő a jogvita tárgyát képező dokumentumokban szerepelő, rá vonatkozó személyes adatok továbbítása iránt a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) 13. cikke alapján.
- 11 A Bizottság főtitkára a megerősítő kérelemre 2016. április 19-i határozatával (a továbbiakban: 2016. április 19-i határozat) válaszolt. Egyrésztől megállapította, hogy a jogvita tárgyát képező tanúvallomások nem közölhetők MS-sel, mivel azokat nem foglalták dokumentumba. Másrésztől megtagadta MS-nek a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférését az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdésének második francia bekezdése alapján, amelyek egyenként az egyén magánéletének és sérthetlenségének védelmére, illetve a bírósági eljárások védelmére vonatkoznak. Ezenkívül az említett határozatban rámutatott, hogy a jogvita tárgyát képező személyes adatok továbbítására vonatkozó kérelem nem tartozik az 1049/2001 rendelet hatálya alá, és hogy azt válaszadás céljából a hatáskörrel rendelkező szervezeti egység, a Kommunikációs Főigazgatóság részére továbbítják.
- 12 A képviselet vezetője 2016. június 16-i levelével elutasította a jogvita tárgyát képező személyes adatok továbbítására vonatkozó kérelmet (a továbbiakban: 2016. június 16-i határozat). E tekintetben megállapította, hogy „figyelembe véve az [MS] és a [jogvita tárgyát képező] tanúvallomásokban említett személyek közötti jogvitát, úgy tűnik, hogy e személyek olyan jogos indokokat adtak elő, amelyek alapján személyes érdekeik megsértésének veszélye áll fenn”, és hogy e személyek jogainak és szabadságainak biztosítása érdekében az említett személyes adatok nem továbbíthatók MS részére.
- 13 MS az európai adatvédelmi biztoshoz is fordult, a 45/2001 rendelet 20. cikkének (3) és (4) bekezdése alapján. Az európai adatvédelmi biztos 2017. február 3-i határozatával az említett ügyben folyamatban lévő eljárást a jelen ügyekben történő ítélelathozatalig felfüggesztette.

B. A kereset előterjesztését követő tényállás

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2016. július 19-én benyújtott keresetlevelével MS keresetet terjesztett elő annak érdekében, hogy a Bizottságot kötelezzék kártérítés fizetésére a 2013. április 10-i, a Team Europe hálózattal való együttműködését megszüntető bizottsági határozat miatt. Ezt a keresetet a T-17/16. szám alatt vették nyilvántartásba.
- 15 2017. május 31-i MS kontra Bizottság végzésével (T-17/16, nem tették közzé, EU:T:2017:379) a Törvényszék, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasította MS kártérítés iránti kérelmét, mivel a kereset tárgya szerződéses jellegű volt, és ezért annak elbírálása – választottbírósági kikötés hiányában – nem tartozott a hatáskörébe.
- 16 2018. január 5-én MS fellebbezést nyújtott be e végzés ellen.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 17 A Törvényszék Hivatalához 2016. június 15-én és augusztus 1-jén benyújtott beadványában MS költségmentesség iránti kérelmeket terjesztett elő.
- 18 2016. szeptember 30-i és november 28-i végzésével a Törvényszék elnöke helyt adott MS költségmentesség iránti kérelmének, és ügyvédet jelölt ki a számára.
- 19 A Törvényszék Hivatalához 2016. december 15-én és 22-én benyújtott keresetlevelével MS kereseteket terjesztett elő, amelyeket T-314/16. és T-435/16. szám alatt vettek nyilvántartásba.
- 20 A T-314/16. sz. ügyben a Törvényszék 2017. július 6-i határozatával arra kötelezte a Bizottságot, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 91. cikke c) pontjának, 92. cikke (1) bekezdésének és 104. cikkének alkalmazásával nyújtsa be az összes olyan dokumentumot, amelyeken a Bizottság 2013. április 10-i azon határozata alapult, amellyel megszüntette MS-nek a Team Europe hálózatban való részvételét.
- 21 2017. július 14-én a Bizottság benyújtotta a jogvita tárgyát képező dokumentumokat azzal, hogy kérte e dokumentumok MS irányában történő bizalmas kezelését. Az eljárási szabályzat 104. cikkének megfelelően a dokumentumokat nem küldték meg a MS részére.
- 22 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (első tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikkében szereplő pervezető intézkedések keretében felhívta a Bizottságot, hogy válaszoljon bizonyos kérdésekre. A Bizottság e felhívásnak a megszabott határidőn belül eleget tett.
- 23 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2018. január 30-i végzésével úgy határozott, hogy a T-314/16. és a T-435/16. sz. ügyeket az eljárási szabályzat 68. cikkével összhangban a szóbeli szakasz lefolytatása és az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesíti.
- 24 2018. február 19-én MS ügyvédje tájékoztatta a Törvényszék Hivatalát arról, hogy MS elhunyt. Ezt követően a Törvényszéket tájékoztatták arról, hogy VG, MS általános örököseként úgy döntött, hogy fenntartja a kereseteket.
- 25 A T-314/16. sz. ügyben a felperes MS általános örököseként azt kérte, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg az MS-nek a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférését megtagadó 2016. február 2-i határozatot, és az ezen elutasítást helybenhagyó 2016. április 19-i határozatot;

- kötelezze a Bizottságot, hogy térítse meg azt a 20 000 euróra értékelt nem vagyoni kárt, amelyet MS annak következtében szenvedett el, hogy megtagadták tőle a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférést;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 26 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - MS általános örököseként a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A T-435/16. sz. ügyben a felperes MS általános örököseként azt kérte, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 2016. június 16-i azon határozatot, amely elutasította MS-nek az említett személyes adatok továbbítására irányuló kérelmét;
  - kötelezze a Bizottságot, hogy térítse meg azt a 20 000 euróra értékelt nem vagyoni kárt, amelyet MS annak következtében szenvedett el, hogy megtagadták tőle a jogvita tárgyát képező dokumentumok továbbítását;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 28 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - MS általános örököseként a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. A T-435/16. sz. ügyben a Bizottság által az okafogyottságra vonatkozóan előterjesztett kérelemről

- 29 A tárgyaláson a Bizottság azt állította, hogy MS halálát követően a T-435/16. sz. ügyben előterjesztett kereset okafogyottá vált, és ennek következtében arról nem kell határozni. A 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontja az érintett személyt úgy határozza meg, mint aki „azonosított vagy azonosítható természetes személy”, ezért nem alkalmazandó az elhunyt személyek adataira, és az MS által hivatkozott jogok nem ruházhatók át.
- 30 Kérelmével a Bizottság lényegében arra hivatkozik, hogy a felperes MS általános örököseként MS halála miatt elveszítette a jogvita megoldásához fűződő érdekét.
- 31 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a valamely jogi aktus címzettje által indított megsemmisítés iránti keresetet fenntarthatja az utóbbi egyetemes jogutódja, különösen természetes személy halála esetén (lásd: 2016. július 12-i Yanukovych kontra Tanács végzés, T-347/14, EU:T:2016:433, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Hasonlóképpen, az egyetemes jogutód kártérítési keresetet indíthat az elhunyt által állítólagosan elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése iránt, amennyiben az utóbbi a halálát megelőzően követelte, hogy e javára indított kereset előnyeiből részesüljön, és ezért e kereset az öröklés időpontjában a vagyonába tartozott.

- 32 Ezenkívül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes eljáráshoz fűződő érdekének a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafigyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset az eredményénél fogva alkalmas arra, hogy az azt előterjesztő fél számára előnnyel járjon (lásd: 2016. július 12-i Yanukovych kontra Tanács végzés, T-347/14, EU:T:2016:433, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 A jelen ügyben, ahogyan a fenti 24. pontban szerepel, MS azt követően hunyt el, hogy a jelen kereseteket előterjesztette, és a jogi képviselője jelezte, hogy a felperes – elhunyt fia általános örököséként – fenn kívánta tartani e kereseteket, és ennek érdekében benyújtotta a felperes írásbeli nyilatkozatát, a halotti anyakönyvi kivonatot és a felperes személyazonosító igazolványát.
- 34 A T-435/16. sz. ügyben előterjesztett kereset különösen arra irányult, hogy MS elérje a jogvita tárgyát képező személyes adatok továbbítását, valamint azon nem vagyoni kár megtérítését, amelyet az utóbbi állítólagosan a továbbítási kérelmének a Bizottság általi elutasítása folytán szenvedett el. Nem vitatott, hogy e személyes adatok MS azon nem kívánatos magatartásaira vonatkoztak, amelyek a Team Europe hálózattal való együttműködésével voltak kapcsolatosak (lásd a fenti 4. pontot), és e hálózat munkatársaként árthattak többek között a jóhírnevének és becsületének. Végeredményben nem vitatott, hogy ezen adatok alapozták meg a Bizottság 2013. április 10-i azon határozatát, amely megszüntette MS-nek az említett hálózattal való együttműködését (lásd a fenti 6. pontot).
- 35 E körülmények között, mivel – ahogyan az a fenti 31. pontban már szerepel – MS egyetemes jogutódja jogosult az eljárás folytatására, az eljáráshoz fűződő érdeke MS halála ellenére fennmarad a 2016. június 16-i azon határozat megsemmisítése érdekében, amely elutasította MS arra irányuló kérelmét, hogy a jogvita tárgyát képező adatokat továbbítsák a számára, és térítsék meg azt a nem vagyoni kárt, amelyet MS állítólagosan amiatt szenvedett el, hogy a Bizottság elutasította az említett adatoknak a részére történő továbbítására vonatkozó kérelmét.
- 36 E körülményekre tekintettel a felperes ahhoz fűződő érdeke, hogy az keresetet a T-435/16. sz. ügyben MS általános örököséként fenntartsa, MS halála ellenére fennmarad.
- 37 A Bizottság által a T-435/16. sz. ügyben, okafigyottság megállapítása iránt előterjesztett kérelmet tehát el kell utasítani.

B. Az ügy érdeméről

1. A megsemmisítés iránti kérelmekről

a) A 2016. február 2-i és április 19-i határozatok megsemmisítése iránti kérelemről, amennyiben azok az MS által a jogvita tárgyát képező tanúvallomásokhoz való hozzáférése iránt előterjesztett kérelem elutasítására vonatkoznak

- 38 Valamely uniós intézmény azon lehetősége, hogy helyt adjon az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, az intézményeinek dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelemnek, nyilvánvalóan azt feltételezi, hogy az említett kérelemben említett dokumentumok léteznek (2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 38. pont; lásd még: 2015. június 11-i McCullough kontra Cedefop ítélet, T-496/13, nem tették közzé, EU:T:2015:374, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Az ítélkezési gyakorlat szerint az intézményeknek a kért dokumentumok nemlétére vonatkozó bármely nyilatkozatához a jogszerűség vélelme fűződik. Így e nyilatkozathoz is a helytállóság vélelme fűződik. Mindazonáltal olyan megdönthető vélelemről van szó, amelyet a felperes MS egyetemes jogutódjaként

bármilyen eszközzel, releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján megdönthet (lásd: 2015. június 11-i McCullough kontra Cedefop ítélet, T-496/13, nem tették közzé, EU:T:2015:374, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 A jelen ügyben a Bizottság a 2016. február 2-i határozatban megtagadta a jogvita tárgyát képező tanúvallomásokhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivételre hivatkozva, és annak kifejtésével, hogy e tanúvallomásokat nem vette tekintetbe a felperes és a Team Europe hálózat közötti együttműködést megszüntető, 2013. április 10-i határozatában. Ezt követően a 2016. április 19-i határozatban arra hivatkozott, hogy a jogvita tárgyát képező tanúvallomásokat nem foglalták dokumentumba.
- 41 A Törvényszék egyik pervezető intézkedésére adott válaszában a Bizottság megerősítette, hogy „e tanúvallomásoknak nincs írásos nyoma [...], és ezért nem voltak a birtokában a [jogvita tárgyát képező] tanúvallomásokat tartalmazó dokumentumok”. Figyelembe véve e nyilatkozatot, továbbá azt, hogy a felperes MS általános örököseként nem terjesztett elő bizonyítékot az e nyilatkozathoz kapcsolódó jogszerűségi és helytállósági vélelem megdöntése érdekében, a jelen esetben nincs elegendő olyan indok, amely lehetővé tenné e nyilatkozat kétségbe vonását.
- 42 Következésképpen el kell utasítani a 2016. február 2-i és április 19-i határozat megsemmisítésére irányuló kérelmet, amennyiben azok az MS által a jogvita tárgyát képező tanúvallomásokhoz való hozzáférése iránt előterjesztett kérelem elutasítására vonatkoznak, anélkül hogy a megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságáról határozni kellene annyiban, amennyiben az a 2016. február 2-i határozatot érinti.

b) A 2016. február 2-i és április 19-i határozatok megsemmisítése iránti kérelemről, amennyiben azok az MS által a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférése iránt előterjesztett kérelem elutasítására vonatkoznak

- 43 A jelen megsemmisítése iránti kérelem alátámasztására a felperes MS általános örököseként lényegében két jogalapra hivatkozik. Az első jogalapot a 1049/2001 rendelet 2. cikkének és 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, valamint e rendelet 2. cikkének és 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének megsértésére alapítja. A második jogalapot az indokolási kötelezettség, a védelemhez való jog, valamint a magánélet tisztelőben tartásához való jog és az arányosság elvének megsértésére alapítja.

1) Az első jogalapnak a 1049/2001 rendelet 2. cikkének és 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított első részéről

- 44 A felperes arra hivatkozik, hogy jóllehet a jogvita tárgyát képező dokumentumok X-re és más harmadik személyekre vonatkozó személyes adatokat tartalmaznak, a Bizottság nem bizonyította, hogy e dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené a X vagy olyan más harmadik személyek magánéletének és sérthetetlenségének védelmét, akiket e dokumentumokban említenek.
- 45 Ezenkívül a felperes MS általános örököseként azzal igazolja a harmadik felek jogos érdekei sérelmének hiányát, hogy „eljárásának célja az igazság és MS becsületének helyreállítására [irányul]”. Hozzáteszi, hogy a kifogások kizárólag ez utóbbi ellen irányulnak, és ezért a jogvita tárgyát képező dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem sértheti X vagy az azokban szintén említett más harmadik személyek magánéletének és sérthetetlenségének védelmét.
- 46 E tekintetben a felperes MS általános örököseként arra a tényre utal, hogy az ombudsman az egyezség útján történő rendezésre vonatkozó javaslatának 32. pontjában már megállapította, hogy a Bizottság „nem bizonyította az [X] jogos érdekeit fenyegető tényleges [...] kockázatot”.

- 47 A felperes MS általános örököséként arra is hivatkozik, hogy a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja alapján bizonyította a jogvita tárgyát képező személyes adatok továbbításának szükségességét. Álláspontja szerint a jogvita tárgyát képező dokumentumok nélkülözhetetlenek a Bizottság MS-szel szemben felhozott vádjainak és az MS és a Team Europe hálózat közötti együttműködést megszüntető, 2013. április 10-i bizottsági határozat megértéséhez, valamint a Bizottság vádjai megalapozatlanságának bizonyításához. Kifejtette, hogy MS-nek már birtokában volt az utóbbi és X között az egyik közösségi hálózat közvetítésével és elektronikus levelezés útján folytatott üzenetváltás, de vitatja azoknak a jogvita tárgyát képező dokumentumoknak a valóságát, amelyekhez nem kapott hozzáférést.
- 48 A 2012. május 22-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet (T-300/10, EU:T:2012:247, 107. pont) alapján a felperes végül arra hivatkozik, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok nem válnának nyilvánossá, ha azokat az 1049/2001 rendelet alapján tennék hozzáférhetővé.
- 49 Először is a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja – amint az a (4) preambulumbekzdésében és az 1. cikkében szerepel –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz (lásd: 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 Az 1049/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával a dokumentumok hozzáférhetőségére vonatkozó rendelkezések a Bizottság birtokában lévő valamennyi dokumentumra vonatkoznak, vagyis minden olyan dokumentumra, amelyet a Bizottság állított ki, vagy amely hozzá érkezett, és amely a birtokában van, az Európai Unió valamennyi tevékenységi területén.
- 51 Mivel az 1049/2001 rendelet célja az, hogy mindenki számára hozzáférést biztosítson a dokumentumokhoz, az annak rendelkezései szerint hozzáférhetővé tett dokumentum nyilvánossá válik (2014. május 21-i Catinis kontra Bizottság ítélet, T-447/11, EU:T:2014:267, 62. pont; 2015. július 15-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-115/13, EU:T:2015:497, 67. pont).
- 52 E tekintetben kétségtelen, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a kizárólag az érintett hozzáférést kérelmezőre vonatkozó személyes adatok hozzáférhetővé tétele nem tagadható meg amiatt, hogy sértené az egyén magánéletének és sérthetetlenségének védelmét (lásd ebben az értelemben: 2012. május 22-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, T-300/10, EU:T:2012:247, 107–109. pont; 2015. május 12-i Unión de Almacénistas de Hierros de España kontra Bizottság ítélet, T-623/13, EU:T:2015:268, 91. pont).
- 53 Mindazonáltal és a felperes érveivel ellentétben, ezen ítélkezési gyakorlat nem alkalmazandó a jelen esetre, mivel a jogvita tárgyát képező dokumentumok olyan személyes adatokat tartalmaznak, amelyek nem kizárólag MS-re vonatkoznak.
- 54 A 2012. május 22-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítéletből (T-300/10, EU:T:2012:247, 109. pont) ugyanis kifejezetten kitűnik, hogy noha az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett érdek védelme a hozzáférési kérelem előterjesztője vonatkozásában nem szükséges, azt a 45/2001 rendelet rendelkezéseivel összhangban harmadik személyek vonatkozásában biztosítani kell.
- 55 Másodszor meg kell állapítani, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés joga nem függ azon különös érdek jellegétől, amellyel a kérelmező rendelkezhet vagy nem rendelkezhet a kért információhoz való hozzáférés tekintetében (2014. május 21-i Catinis kontra Bizottság ítélet, T-447/11, EU:T:2014:267, 61. pont; lásd még ebben az értelemben: 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43. pont).

- 56 Egyébiránt, mivel a hozzáférés iránti kérelem előterjesztője a nyilvánosság tagjaként nem köteles indokolni a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, azon valós érdek, amelyet a kérelmező számára a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele szolgálhat, az 1049/2001 rendelet szempontjából szintén közömbös (lásd: 2016. április 26-i Strack kontra Bizottság ítélet, T-221/08, EU:T:2016:242, 252. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Harmadszor meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet a (11) preambulumbekkezdésével összhangban a 4. cikkében olyan kivételrendszert határoz meg, amely feljogosítja az intézményeket, hogy megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha az sértené az e cikkel védett valamely érdeket (lásd: 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 13-i Deza kontra ECHA ítélet, T-189/14, EU:T:2017:4, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 E tekintetben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja azt írja elő, hogy az intézmények megtagadják valamely dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené az egyén magánéletének és sérthetetlenségének különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joganyagnak megfelelő védelmét. Ez a rendelkezés, amely egyedi és megerősített védelmi rendszert hoz létre azon személyek vonatkozásában, akiknek a személyes adatai adott esetben nyilvánosan hozzáférhetővé tehetők, megköveteli, hogy a magánélet és a magánszemély becsülete esetleges sérelmét mindig különösen a 45/2001 rendelettel összhangban vizsgálják és értékeljék (lásd: 2015. július 7-i Axa Versicherung kontra Bizottság ítélet, T-677/13, EU:T:2015:473, 138. és 139. pont).
- 59 Következésképpen, ha valamely érintett intézmény úgy dönt, hogy megtagadja a hozzáférést az olyan dokumentumhoz, amelynek a hozzáférhetővé tételét kérték tőle, főszabály szerint magyarázatot kell adnia arra a kérdésre, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként sértheti az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivétellel védett és az említett intézmény által hivatkozott érdeket. Ráadásul az ilyen sérelem veszélyének észszerűen előreláthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak kell lennie (lásd: 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 E kivételrendszer egy adott helyzetben egymással szemben álló érdekek – azaz egyrészt azon érdekek, amelyeknek kedvezne az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele, másrészt pedig az e hozzáférhetővé tétellel esetlegesen fenyegetett érdekek – összevetésén alapul. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti valamely kérelemre vonatkozóan hozott határozat attól a kérdéstől függ, hogy az adott ügyben mely érdekek kell elsőbbséget élveznie (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42. pont).
- 61 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok olyan személyes adatokat tartalmaznak, amelyek mind MS-re, mind X-re és más harmadik személyekre vonatkoznak.
- 62 A 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontja úgy határozza meg a „személyes adat” fogalmát, mint „az azonosított vagy azonosítható természetes személyre [...] vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számmal vagy a személy fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy társadalmi önazonosságára vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén”.
- 63 A 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontjából és a Bíróság ítélkezési gyakorlatából (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 68. pont; 2011. november 23-i Dennekamp kontra Parlament, T-82/09, nem tették közzé, EU:T:2011:688, 27. pont) következik, hogy a nevek és utónevek személyes adatoknak tekinthetők.
- 64 A névre vonatkozó adatokon kívül a valamely személy szakmai tevékenységére vonatkozó információk is személyes adatnak minősülhetnek, mivel egyrészt az említett személyek munkafeltételeire vonatkozó információkról van szó, másrészt ezen információk alapján – annak köszönhetően, hogy konkrét

dátumhoz vagy naptári időtartamhoz köthetők – a természetes személyek a fenti rendelkezés értelmében közvetett módon azonosíthatók (lásd: 2012. május 22-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, T-300/10, EU:T:2012:247, 117. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 65 Ráadásul a Bíróság kimondta, hogy a „bármely információ” kifejezésnek a „személyes adat” fogalma meghatározásának keretében történő alkalmazása az uniós jogalkotó azon célját tükrözi, hogy tág jelentést adjon e fogalomnak, amely nem korlátozódik az érzékeny vagy magánjellegű információkra, hanem potenciálisan magában foglal minden típusú információt, függetlenül attól, hogy azok objektív vagy például vélemény vagy értékelés formájában szubjektív jellegűek, feltéve hogy az adott személyre „vonatkoznak” (2017. december 20-i Nowak ítélet, C-434/16, EU:C:2017:994, 34. pont).
- 66 A 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja értelmében a személyes adatok főszabály szerint csak akkor továbbíthatók, ha a címzett bizonyítja, hogy az adatok továbbítása szükséges, és nincs ok azt feltételezni, hogy az érintett törvényes érdekei e továbbítás folytán sérelmet szenvedhetnek.
- 67 Ezen összefüggésben, először is az ilyen továbbítás kérelmezőjének feladata a továbbítás szükségességének bizonyítása. Amennyiben ez bizonyítást nyert, úgy az érintett intézménynek kell vizsgálnia, hogy nincs-e ok azt feltételezni, hogy a szóban forgó továbbítása folytán az érintett jogos érdekei sérelmet szenvedhetnek. Ilyen ok hiányában e kell végezni a kért továbbítást, míg ellenkező esetben az érintett intézménynek a hozzáférés iránti kérelemről való határozathozatal céljából mérlegelnie kell a különböző fennálló érdekeket. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozóan hozott határozat attól függ, hogy az adott ügyben mely érdeknek kell elsőbbséget élveznie (lásd: 2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 13-i Deza kontra ECHA ítélet, T-189/14, EU:T:2017:4, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 A jelen ügyben a Bizottság jogosan állapította meg, hogy az MS, X és más harmadik személyek magánéletével kapcsolatos és az azonosításukat lehetővé tévő információkat és megállapításokat figyelembe véve a jogvita tárgyát képező dokumentumok tartalma a személyes adatok fogalma alá tartozik.
- 69 Márpedig a jogvita tárgyát képező dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet alapján történő hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné MS, X és az e dokumentumokban említett egyéb harmadik személyek magánéletének és sérthetetlenségének védelmét.
- 70 A jelen ügy körülményeire tekintettel ugyanis sem MS, sem X, sem pedig az említett más harmadik személyek érdekében nem áll, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok a nyilvánosság számára hozzáférhetővé váljanak.
- 71 A Bizottságnak ezért kellett mérlegelnie a különböző fennálló érdekeket, annak érdekében, hogy az X panaszához, valamint az MS és X között elektronikus levélben és egy közösségi hálózat közvetítésével folytatott üzenetváltáshoz való hozzáférés iránti kérelemről az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában az egyén magánéletének és sérthetetlenségének védelme érdekében előírt kivételre tekintettel, a 45/2001 rendelettel összhangban határozzon.
- 72 E tekintetben a Bizottságnak figyelembe kellett vennie azt a tényt is, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésével összhangban, ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei hozzáférhetővé tehetők (lásd ebben az értelemben: 2012. november 27-i Steinberg kontra Bizottság végzés, T-17/10, nem tették közzé, EU:T:2012:625, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 73 A Bizottság mindazonáltal úgy vélte, hogy a jelen ügyben nem lehet a jogvita tárgyát képező dokumentumok bizonyos részeit különválasztani, és azokat úgy tekinteni, mint amelyekre az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kivétel nem vonatkozik, sem e dokumentumok közül azokat kiválasztani, amelyek MS vagy X és más harmadik személyek vonatkozásában személyes adatokat tartalmaznak.
- 74 E tekintetben rá kell mutatni, hogy még az anonimizálás tárgyát képező személyes adatokat is harmadik személyekre vonatkozó személyes adatoknak kell tekinteni, amennyiben azok kiegészítő információk felhasználása révén valamely azonosítható természetes személyre vonatkoztathatók.
- 75 Márpedig a jelen esetben az X panaszában, valamint az utóbbi és MS közötti üzenetváltásban szereplő információkhoz való részleges hozzáférés lehetővé tette volna a nyilvánosság számára, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokban említett személyeket azonosítsa.
- 76 Következésképpen a Bizottságnak nem volt lehetősége arra, hogy részleges hozzáférést biztosítson a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz, anélkül hogy többek között felfedte volna az azokban említett más harmadik személyek kilétét.
- 77 Egyébiránt, mivel a jogvita tárgyát képező dokumentumok olyan személyes adatokat tartalmaztak, amelyek nem kizárólag MS-re vonatkoztak, és amelyek nyilvánossá váltak volna, ha e dokumentumokat az említett személlyel közölték volna, a Bizottság a fennálló érdekek mérlegelését követően jogosan részesítette előnyben X és más harmadik személyek azon érdekét, hogy személyazonosságuk nem váljon ismertté, MS azon érdekével szemben, hogy e személyazonosságot nyilvánossá tehesse, és jogosan tagadta meg az utóbbtól a hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kivétel alapján.
- 78 Ebből következik, hogy a felperes által e tekintetben előadott érvelést el kell utasítani
- 79 Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani.

2) Az első jogalapnak a 1049/2001 rendelet 2. cikkének, illetve 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének megsértésére alapított második részéről

- 80 A felperes azt állítja, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokat nem bírósági eljárás céljára készítették, és hogy ennek következtében MS hozzáférés iránti kérelmének elutasítása, amennyiben az a bírósági eljárások védelmének alapul, nem igazolt. Hangsúlyozza, hogy az alapvető jogok, különösen a védelemhez való jog olyan nyomós közérdeknek minősül, amely indokolja e dokumentumok hozzáférhetővé tételét.
- 81 A fenti 44–78. pontban kifejtett megfontolásokból azonban az következik, hogy a 2016. február 2-i és április 19-i határozatok jogszerűsége nem kérdőjelezhető meg, mivel a jogvita tárgyát képező dokumentumok összessége az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kivétel hatálya alá tartozik.
- 82 Következésképpen az első jogalap második részét hatástalanként el kell utasítani, és ily módon az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

3) A második, az indokolási kötelezettség, a megfelelő ügyintézés elvének, a magánélet tiszteletben tartása elvének, a védelemhez való jog és az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalapról

- 83 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáféréseinek megtagadásával megghiúsította az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában garantált védelemhez való jognak és különösen az MS-t érintő

ügyszerűsítésekhez való hozzáférés jogának MS általi gyakorlását, a Charta 47. cikkében biztosított, tisztességes eljárásból való jog MS általi gyakorlását, továbbá megsértette a Charta 7. cikke által biztosított, a magánélet tiszteletben tartásának elvét, valamint az arányosság elvét.

- 84 A Bizottság azon érvét illetően, amely szerint bármikor megszüntetheti az MS és a Team Europe hálózat közötti együttműködést, a felperes arra hivatkozik, hogy mivel a Bizottság súlyos vádat fogalmazott meg MS X-szel és más harmadik személyekkel szemben tanúsított, nem kívánatos magatartásai kapcsán, MS védelemhez való joga és az ártatlanság vétele megköveteli, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférést engedélyezzék.
- 85 Ráadásul a felperes azt állítja, hogy a Bizottság indokolása tisztán általános jellegű, mivel nem fejt ki, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés, például az e dokumentumokban említett nevek kitakarásával, mennyiben veszélyeztetné az érintett személyek személyes adatainak és magánéletének védelméhez fűződő érdeket. Hozzáteszi, hogy X panaszának elbírálása során a Bizottságot nem lehet pártatlannak tekinteni.
- 86 Főképpen emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból következően az indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet meg kell különböztetni az indoklás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (2001. március 22-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-17/99, EU:C:2001:178, 35. pont; 2012. május 22-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, T-300/10, EU:T:2012:247, 180. pont).
- 87 E tekintetben a Bizottság a 2016. április 19-i határozatban egyértelműen megnevezte azon kivételeket, amelyekben MS-nek a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférése iránti kérelem elutasítása alapult, főképpen – e dokumentumok összességére vonatkozóan – az egyén magánéletének és sérthetlenségének védelmével kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kivételre hivatkozva.
- 88 A 2016. április 19-i határozatból következően ugyanis a Bizottság megállapította, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok teljes tartalma a személyes adatok fogalma alá tartozik mivel olyan információkról van szó, amelyek mind MS, mind pedig más személyek magánéletével kapcsolatosak, és amelyek e dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet alapján, nyilvánosság részére történő hozzáférhetővé tétele esetén lehetővé teszik e személyek azonosítását, hogy ezen adatok hozzáférhetővé tétele ezért a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja alapján személyes adatok továbbításának minősül, és hogy az ilyen továbbítás egyik kumulatív feltétele sem teljesült.
- 89 Ebből következik, hogy MS nem csupán megismerhette a 2016. április 19-i határozat indokait, hanem ráadásul a Törvényszék felülvizsgálhatta e határozat jogszerűségét, ahogyan az a fenti 44–78. pontból következik. Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, az uniós bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkör gyakorolhatóvá tegye (lásd: 2008. április 22-i Bizottság kontra Salzgitter ítélet, C-408/04 P, EU:C:2008:236, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a jogvita tárgyát képező dokumentumok tekintetében a Bizottság eleget tett az indokolási kötelezettségének.
- 90 Egyébiránt a felperes azon érve, amely szerint az a körülmény, hogy nem adtak helyt a MS-nek a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmének, megsértette a védelemhez való jogát, és különösen az őt érintő ügyiratokhoz való hozzáférés jogát, valamint az ártatlanság védelmének elvét, és ellentétes a Chartával, szintén nem fogadható el, mivel a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem nem olyan közigazgatási, illetve bírósági eljárás keretébe illeszkedett, amelyben e jogok vagy elvek alkalmazandók, hanem olyan szerződéses jogviszony keretébe, amely MS és a Bizottság között állt fenn, és amelyet az egyetértési levél és az utóbbira alkalmazandó jog szabályozott.

- 91 A fentiekből következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani, és ebből következően a 2016. február 2-i és április 19-i határozat megsemmisítése iránti kérelmet is el kell utasítani annyiban, amennyiben MS-nek a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférése iránti kérelem elutasítására vonatkoznak, anélkül hogy határozni kellene a megsemmisítés iránti kérelemről annyiban, amennyiben a 2016. február 2-i határozatra vonatkozik.

c) A 2016. június 16-i azon határozat megsemmisítése iránti kérelemről, amely elutasította MS arra irányuló kérelmét, hogy a jogvita tárgyát képező személyes adatokat továbbítsák a számára

- 92 A jelen megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására a felperes egyetlen, a 45/2001 rendelet 8., 13. és 20. cikkének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.
- 93 A felperes szerint a 45/2001 rendelet 8. cikkében előírt szabályok nem képezik részét az említett rendelet 13. cikkében foglalt általános hozzáférési jog feltételeinek és korlátozásainak. Nincs ok azt feltételezni, hogy a harmadik személyek jogos érdekei a jogvita tárgyát képező személyes adatok továbbítása folytán sérelmet szenvedhetnek. Közelebbről a Bizottság nem bizonyította, ahogyan azt az ombudsman az egyezség útján történő rendezésre vonatkozó javaslatának 32. pontjában megállapította, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené a X vagy olyan más harmadik személyek magánéletének és sérthetetlenségének védelmét, akiket e dokumentumokban említenek. Másodlagosan a felperes azt állítja, hogy a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában szereplő kumulatív feltételek a jelen ügyben teljesültek.
- 94 Ezenkívül a felperes arra hivatkozik, hogy MS kérelmeinek kizárólagos célja az igazság és a becsületének helyreállítása érdekében az ellene felhozott vádak megértése és annak bizonyítása volt, hogy e vádak megalapozatlanok. Ráadásul a jogvita tárgyát képező személyes adatok továbbítására a Bizottság 2013. április 10-i, azon határozatának megértése érdekében volt szükség, amellyel megszüntette az MS és a Team Europe hálózat közötti együttműködést. MS arra irányuló kérelmének elutasítását, hogy e személyes adatokat továbbítsák számára, a 45/2001 rendelet 20. cikke sem indokolja, amit az ombudsman szintén megállapított.
- 95 A Bizottság a 45/2001 rendelet 13. és 20. cikkének állítólagosan helytelen alkalmazását illetően azt állítja, hogy a jogvita tárgyát képező személyes adatok nem kizárólag MS-re vonatkozó személyes adatok voltak, és az utóbbi nem ellenőrizhette azok pontosságát, nem helyesbíthette, törölhette vagy zárolhatta azokat. A 45/2001 rendeletnek nem feladata, és nem is célja az, hogy engedélyezze egy olyan tisztán szubjektív leíráshoz való hozzáférést, illetve egy olyan tisztán szubjektív leírás vitatását vagy helyesbítését, amelyet a Bizottsághoz egy olyan panaszos nyújtott be, aki MS-szel együtt részt vett egy konferencián és egy vacsorán, továbbá üzeneteket váltott vele egy közösségi hálózat közvetítésével és elektronikus levél útján.
- 96 Ráadásul a 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontjának alkalmazását illetően a Bizottság azt állítja, hogy a személyes adatok csak akkor továbbíthatók harmadik személy részére, ha e továbbítás egyfelől teljesíti az említett rendelet 8. cikkének a) vagy b) pontjában szereplő feltételeket, másfelől az ugyanezen rendelet 5. cikke követelményeinek megfelelően jogszerű kezelésnek minősül. A felperes a T-435/16. sz. ügyben előterjesztett keresetében nem jelöli meg, hogy milyen módon lehetne jogszerűnek tekinthető harmadik személyek személyes adatainak MS részére történő továbbítása. A Bizottság tehát megállapítja, hogy a személyes adatok továbbításának a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja értelmében vett szükségessége nem bizonyított. Ezenkívül arra hivatkozik, hogy MS pontosan ismerte a 2013. április 10-i azon határozatának alapjául szolgáló okokat, amelyben megszüntette az MS és a Team Europe hálózat közötti együttműködést.
- 97 A felperesnek a 45/2001 rendelet 20. cikkének alkalmazását vitató azon érvét illetően, amely szerint a Bizottság nem szolgáltatott bizonyítékot arra, hogy harmadik személyek alapvető jogait vagy érdekeit valós veszély fenyegeti, a Bizottság jelezte, hogy kérdéssel fordult X-hez, és az utóbbi attól tartott,

hogy MS őt vagy barátait megkeresi annak érdekében, hogy őket felelősségre vonja. E félelmeket és a birtokában lévő, jogvita tárgyát képező dokumentumokat figyelembe véve úgy véli, hogy e veszély fennállt.

- 98 Végül a Bizottság azt állítja, hogy nem lehetett a jogvita tárgyát képező dokumentumokban szereplő bizonyos adatokat különválasztani, és azt megállapítani, hogy azok nem tartoznak a személyes adatok fogalma alá. Nem volt tehát lehetősége arra, hogy részleges hozzáférést biztosítson (a lényegi tartalommal nem rendelkező információkon túl) a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz, anélkül hogy az érintett harmadik személyek egyes személyes adatait vagy a magánéletükre vonatkozó, illetve az azonosításukat lehetővé tévő információkat hozott volna nyilvánosságra.
- 99 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a 45/2001 rendelet az 1049/2001 rendeletétől eltérő célt követ. Míg az utóbbi célja a hatóságok döntéshozatali eljárása, és azon információk lehető legnagyobb átláthatóságának a biztosítása, amelyekben határozataik alapulnak, előbbi célja, ahogyan azt az 1. cikke is kimondja, a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok kezelésével összefüggő védelme (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 49. pont; 2016. szeptember 21-i Secolux kontra Bizottság, T-363/14, EU:T:2016:521, 26. pont).
- 100 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.) 8. cikkének alkalmazásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy valamely személy jóhírnevének védelméhez való joga való joga a magánélet tiszteletben tartásához való jog egyik elemét képezi (EJEB, 2010. szeptember 21., Polanco Torres és Movilla Polanco kontra Spanyolország, CE:ECHR:2010:0921JUD 003414706, 40. §; 2012. február 7., Axel Springer AG kontra Németország, CE:ECHR:2012:0207JUD 003995408, 83. §). Valamely személy jóhírneve szerves részét képezi a személyes identitásának és morális integritásának, mely utóbbiak a magánéletének körébe tartoznak (EJEB, 1992. február 25., Pfeifer és Plankl kontra Ausztria, CE:ECHR:1992:0225JUD 001080284, 35. §). Ugyanezen megfontolások alkalmazandók valamely személy becsületére is (EJEB, 2007. október 4., Sanchez Cardenas kontra Norvégia, CE:ECHR:2007:1004JUD 001214803, 38. §; 2009. április 9., A. kontra Norvégia, CE:ECHR:2009:0409JUD 002807006, 64. pont).
- 101 A 45/2001 rendelet 13. cikkének c) pontjával összhangban az adatkezelés tárgyát képező adatokkal érintett személy jogosult az említett adatokat és az azok forrásával kapcsolatos minden rendelkezésre álló információt érthető formában megkapni. E tekintetben a 45/2001 rendeletet a Charta 41. cikkével összhangban kell értelmezni, amely elismeri a megfelelő ügyintézéshez való jogot és különösen mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba betekintszen (2013. szeptember 16-i CN kontra Tanács ítélet, F-84/12, EU:F:2013:128, 39. és 40. pont).
- 102 Ezzel összefüggésben, a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog magában foglalja többek között, hogy az érintett személy megbizonyosodhat arról, hogy a rá vonatkozó személyes adatok helyesek, és azokat jogszerűen kezelik. Annak érdekében, hogy elvégezhesse a szükséges ellenőrzéseket, e személy jogosult arra, hogy hozzáférjen a rá vonatkozó, az adatkezelés tárgyát képező adatokhoz. E hozzáféréshez való jog szükséges többek között annak lehetővé tételéhez, hogy az érintett kérelmére az adatkezelő adott esetben helyesbítse, törölje vagy zárolja ezen adatokat, és ennek következtében az érintett gyakorolhassa arra vonatkozó jogát, hogy egy későbbi időpontban kérje a rá vonatkozó információk törlését, azaz megsemmisítését (lásd analógia útján: 2017. december 20-i Nowak ítélet, C-434/16, EU:C:2014:994, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Tekintetbe véve különösen a felperes által a fenti 94. pontban felhozott indokokat, a felperes a jogilag megkövetelt módon bizonyította annak szükségességét, hogy jogosult legyen az MS-re vonatkozó, jogvita tárgyát képező személyes adatokhoz való hozzáférésre annak érdekében, hogy adott esetben azok helyesbítését vagy törlését kérhesse. Ez utóbbi ugyanis nem fért hozzá a nem kívánatos magatartásaira vonatkozó, X panaszában előadott állításokhoz, noha ezen állításokat a Bizottság

egyértelműen úgy nevezte meg, mint amelyek a 2013. április 10-i azon határozatának alapját képezték, amellyel megszüntette a felperes és a Team Europe hálózat közötti együttműködést (lásd a fenti 6. pontot), és amelyek ily módon árthattak a jóhírnevének és becsületének, amellyel e hálózat munkatársaként rendelkezett.

- 104 A 45/2001 rendelet 20. cikke azonban kivételeket és korlátozásokat ír elő az érintett személy hozzáférési jogával kapcsolatban, és különösen azt, hogy az Unió intézményei és szervei korlátozhatják e rendelet 13. cikkének alkalmazását, ha ilyen korlátozó intézkedés szükséges az érintett védelme, vagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében.
- 105 Ráadásul a személyes adatoknak az uniós intézményektől és szervektől, valamint az érintett személyektől eltérő címzettek részére történő továbbítása 45/2001 rendelet 8. cikkének hatálya alá tartozik, amely többek között úgy rendelkezik, hogy személyes adatok ilyen címzett részére csak akkor továbbíthatók, ha az bizonyítja, hogy az adatok továbbítása szükséges, és nincs ok azt feltételezni, hogy e továbbítás miatt az érintett személy törvényes érdekei sérelmet szenvedhetnek.
- 106 Mivel a jogvita tárgyát képező személyes adatok mind MS-re, mind X-re és a jogvita tárgyát képező dokumentumokban említett más harmadik személyekre vonatkozó személyes adatok, mérlegelni kell a jelen ügyben egymással szemben álló személyes jogos érdekeit annak meghatározása céljából, hogy fennáll-e olyan nyomós érdek, amely igazolja, hogy MS-től az említett személyes adatokhoz való hozzáférés jogát megtagadják.
- 107 Márpedig, még a Bizottság azon érvének elfogadása esetén is, amely szerint a védelem szükségessége a jogvita tárgyát képező dokumentumok teljessége tekintetében fennáll, a Bizottság 2016. június 16-i határozatában nem indokolta, hogy e dokumentumok hozzáférhetővé tétele, és különösen az X és MS közötti üzenetváltást tartalmazó azon két dokumentum hozzáférhetővé tétele, amelyhez MS szerzőként vagy címzettként már korábban hozzáféréssel rendelkezett, mennyiben veszélyeztethette konkrétan és ténylegesen X vagy az említett dokumentumokban említett más harmadik személyek jogos érdekeit.
- 108 E tekintetben a Bizottság nem hivatkozhat a 2016. április 19-i határozatban a teljesség kedvéért arra, hogy a panaszt benyújtó személy – megtorlástól tartva – nem kívánta, hogy a jogvita tárgyát képező személyes adatok MS tudomására jussanak. Noha a Bizottság a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy a jogvita tárgyát képező dokumentumokban említett egyik személy ugyanabban a városban lakott, mint MS, egyetlen irat sem teszi lehetővé annak előrevetítését, hogy az utóbbi, aki már elegendő információval rendelkezett X és Y olyan személyekként való azonosításához, akiktől a panasz származhatott, olyan megtorlást tervezett volna velük szemben, amely meghaladja a jogos érdekeinek védelméhez szükséges cselekményeket.
- 109 Az ombudsman az egyezség útján történő rendezésre vonatkozó javaslatának 32. pontjában maga mutatott rá, hogy „[MS] védelemhez való jogának szempontjából [a jogvita tárgyát képező dokumentumok hozzáférhetővé tételének az X adatai bizalmas kezelésének szükségességére alapított elutasítása] nem kellően indokolt, tekintettel arra, hogy a Bizottság képviselte nem bizonyította az [X] alapvető jogait és jogos érdekeit fenyegető valós veszélyt, és azt, hogy [az utóbbi] nyilatkozatai és [az általa] benyújtott bizonyítékok [MS-sel szemben] döntő, sőt egyedi bizonyítékoknak minősülnek”.
- 110 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának. Az érintett intézménynek magyarázatot is kell adni azon kérdésre, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés hogyan sértené konkrétan és ténylegesen az e cikkben előírt kivétel által védett érdeket (lásd: 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. március 11-i Borax Europe kontra Bizottság ítélet, T-121/05, nem tették közzé, EU:T:2009:64, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. március 11-i Borax Europe kontra Bizottság ítélet, T-166/05, nem tették közzé, EU:T:2009:65, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 111 A jelen ügyben a 2016. június 16-i határozatból nem tűnik ki, hogy az említett intézmény megfelelően mérlegelte volna a fennálló különböző jogos érdekeket, ahogyan azt a 45/2001 rendelet 8., 13. és 20. cikkének együttes alkalmazása megköveteli.
- 112 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a 2016. június 16-i azon határozat, amely elutasította MS arra irányuló kérelmét, hogy a jogvita tárgyát képező személyes adatokat továbbítsák a számára, sérti a 45/2001 rendelet 8., 13. és 20. cikkét, és ezért azt meg kell semmisíteni, anélkül hogy a felperes által felhozott másik jogalapot meg kellene vizsgálni.

2. A kártérítési kérelmekről

- 113 A felperes kéri azon nem vagyoni kár megtérítését, amelyet MS szenvedett el annak folytán, hogy a Bizottság elutasította a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférése és a jogvita tárgyát képező személyes adatoknak a részére történő továbbítása iránti kérelmet.
- 114 A felperes azt állítja, hogy azzal, hogy megtagadta MS-től a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz és tanúvallomásokhoz való hozzáférést, valamint megtagadta a jogvita tárgyát képező személyes adatoknak a részére történő továbbítását, a Bizottság vétkes magatartást tanúsított, és megsértette a felperes alapvető jogait, például a védelemhez való jogot és a magánélet tisztelőben tartásához való jogot, ami az utóbbi számára igazságtalanság érzését és az említett intézménybe vetett bizalom elvesztését eredményezte. A fenti okokból a felperes úgy véli, hogy a kártérítési kérelem elválasztható a megsemmisítés iránti kérelemtől, és akkor is érvényes marad, ha a megsemmisítés iránti keresetet elutasítanak. Ennek alapján a felperes az MS által elszenvedett kárt minden egyes ügyben 20 000 euróra, tehát összesen 40 000 eurós összegre értékeli.
- 115 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Uniónak az EUMSZ 340. cikk értelmében az intézményei jogellenes magatartása esetén fennálló szerződésen kívüli felelősségéhez több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az intézményekkel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár ténylegessége, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása. Ha e feltételek valamelyike nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani anélkül, hogy a szerződésen kívüli felelősség egyéb feltételeit vizsgálni kellene (2014. október 14-i Giordano kontra Bizottság ítélet, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 14. pont).
- 116 Ezenkívül a vagyoni vagy nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmeket el kell utasítani, ha szoros kapcsolatban állnak a megsemmisítés iránti kereseti kérelmekkel, amelyeket – mint elfogadhatatlant vagy megalapozatlant – az uniós bíróság szintén elutasított (lásd ebben az értelemben: 2006. szeptember 14-i Bizottság kontra Fernández Gómez ítélet, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 51. pont).
- 117 A jelen ügyben az azon nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem, amelyet MS annak megtagadásának állítólagos jogellenessége folytán szenvedett el, hogy hozzáférhessen a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz, szorosan kapcsolódik a 2016. február 2-i és az április 19-i határozat megsemmisítése iránti kérelemhez, amennyiben az utóbbiak az MS által a jogvita tárgyát képező dokumentumokhoz való hozzáférés engedélyezése iránt benyújtott kérelem elutasítására vonatkoztak. Márpedig, ahogyan a fenti 43–91. pontból kitűnik, az említett megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására felhozott jogalapok vizsgálata nem tárt fel a Bizottság által elkövetett semmilyen jogellenességet, tehát olyan vétkességet, amelynek alapján a felelőssége megállapítható lenne. Következésképpen az MS által e jogellenességek folytán állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kérelmet mint elfogadhatatlant szintén el kell utasítani.

- 118 Azon nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelmet illetően, amelyet MS annak megtagadásának állítólagos jogellenessége folytán szenvedett el, hogy továbbítsák számára a jogvita tárgyát képező személyes adatokat, a fenti 112. pontból következik, hogy az említett személyes adatok MS részére történő továbbítását megtagadó, 2016. június 16-i határozat sérti a 45/2001 rendelet 8., 13. és 20. cikkét, és ezért azt meg kell semmisíteni. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogellenes aktus megsemmisítése önmagában megfelelő és főszabály szerint elégséges jóvátételét jelentheti minden olyan nem vagyoni kárnak, amelyet ezen aktus okozhatott (lásd: 2004. november 9-i Montalto kontra Tanács ítélet, T-116/03, EU:T:2004:325, 127. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), kivéve ha a felperes bizonyítja, hogy őt a megsemmisítést megalapozó jogsértéstől független és a megsemmisítéssel teljes mértékben nem helyrehozható nem vagyoni kár érte (lásd: 2006. június 6-i Girardot kontra Bizottság ítélet, T-10/02, EU:T:2006:148, 131. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 119 Nyilvánvaló, hogy az igazságtalanság érzése, és az a gyötrelme, amit az okoz, hogy valakinek jogai elismerése érdekében peres eljárásban kell részt vennie, minősülhet olyan kárnak, amely egyedül abból a tényből vezethető le, hogy az adminisztráció jogsértést követett el. E károkat meg kell téríteni, ha azokat a szóban forgó jogi aktus megsemmisítéséből eredő elégtétel nem egyenlíti ki (lásd ebben az értelemben: 2014. július 10-i CG kontra EBB ítélet, F-115/11, EU:F:2014:187, 132. pont).
- 120 Egyébiránt valamely jogellenes aktus megsemmisítése önmagában nem minősülhet megfelelő jóvátételnek, ha a megtámadott jogi aktus a felperes képességeiről olyan kifejezetten negatív értékelést tartalmaz, amely számára sérelmes lehet (lásd ebben az értelemben: 1990. február 7-i Culin kontra Bizottság ítélet, C-343/87, EU:C:1990:49, 27–29. pont; 2000. március 23-i Rudolph kontra Bizottság ítélet, T-197/98, EU:T:2000:86, 98. pont; 2005. december 13-i Cwik kontra Bizottság ítélet, T-155/03, T-157/03 és T-331/03, EU:T:2005:447, 205. és 206. pont).
- 121 A jelen ügyben a 2016. június 16-i határozat, amely anélkül utasította el a jogvita tárgyát képező személyes adatok MS részére történő továbbítására vonatkozó kérelmet, hogy megfelelően mérlegelte volna a különböző fennálló érdekeket, MS számára az igazságtalanság érzését és a Bizottságba vetett bizalom elvesztését okozhatta. Ezenkívül az említett határozat – ahogyan a Bizottság által az ombudsman és a Törvényszék előtt kifejtett megfontolásokból kitűnik – azon alapult, hogy „[X] és a panaszában említett más személyek [MS] ellenük irányuló megtorlásától tartottak”, azaz egyfajta MS-sel szembeni olyan negatív értékelésen, amely neki sérelmet okozhatott.
- 122 Ezen körülmények között a 2016. június 16-i határozat megsemmisítése önmagában nem lehet elegendő ahhoz, hogy az MS által a fenti határozat folytán elszenvedett nem vagyoni kár megfelelő jóvátételét képezze.
- 123 Részben, 5000 euró értékig helyt kell tehát adni az MS által annak folytán elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelemnek, hogy jogellenesen megtagadták tőle a jogvita tárgyát képező személyes adatok részére történő továbbítását, és e kérelmet a fennmaradó részében el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 124 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit.
- 125 A jelen ügyben a felperes és a Bizottság, mivel egyaránt pernyertesek lettek egyes kérelmeik tekintetében, maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Bizottság 2016. június 16-i azon határozatát, amellyel elutasította MS arra irányuló kérelmét, hogy bizonyos személyes adatokat továbbítsa a részére.**
- 2) A Törvényszék arra kötelezi a Bizottságot, hogy fizessen 5000 euró összeget VG mint MS általános örököse részére.**
- 3) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 4) VG és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Pelikánová

Valančius

Öberg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. november 27-i nyilvános ülésen.

Aláírások